

Sygn. akt I ACa 620/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 października 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Dorota Ochalska - Gola (spr.)
Sędziowie:	SSA Alicja Myszkowska SSO del. Anna Beniak
Protokolant:	stażysta Joanna Płoszaj

po rozpoznaniu w dniu 11 października 2012 r. w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. jako następcy prawnego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł.

przeciwko (...)spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł., T. T. (1) i R. W.

o zapłatę

na skutek apelacji strony powodowej

od wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi

z dnia 21 marca 2012 r. sygn. akt I C 1723/11

1. oddala apelację;

2. zasądza od (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. na rzecz (...)spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. kwotę 5.400 (pięć tysięcy czterysta) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Sygn. akt I ACa 620/12

UZASADNIENIE

Powódka (...) Spółka z o.o. z siedzibą w W. wniosła o orzeczenie nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym, że pozwani – (...) spółka z o.o. w Ł., T. T. (1) i R. W. mają solidarnie zapłacić z weksla na rzecz strony powodowej kwotę 390.943,45 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 28 lutego 2011 r. do dnia zapłaty i kosztami procesu. W uzasadnieniu pozwu wskazała, iż strony pozostawały w stałych stosunkach handlowych, w ramach których pozwana zakupiła od strony powodowej towar, za który nie zapłaciła. Zabezpieczeniem tej transakcji był weksel własny in blanco. Do pozwu

załączono weksel wraz z deklaracją wekslową, a także faktury i noty odsetkowe potwierdzające sprzedaż towaru i opóźnienie w zapłacie ceny.

Nakazem zapłaty wydany w postępowaniu nakazowym w dniu 11 marca 2011 r. Sąd Okręgowy w Toruniu uwzględnił żądanie pozwu wobec wszystkich pozwanych.

W zarzutach od powyższego nakazu złożonych w dniu 21 kwietnia 2011 r. pozwani zakwestionowali wyłącznie prawidłowość weksla. Podnieśli, że T. T. (1) i R. W. poręczając zobowiązanie wekslowe działali w imieniu i na rzecz (...)Spółki jawnej. W dalszych wywodach argumentowali, że w dniu wskazanym jako data wystawienia weksla nie istniały już podmioty oznaczone jako wystawca i poręczyciel, bowiem obie spółki jawne uległy przekształceniu w trybie art. 571 k.s.h. w spółki z ograniczoną odpowiedzialnością.

Na rozprawie przed Sądem Okręgowym w dniu 7 marca 2012 r. pełnomocnik pozwanych przyznał, że pomiędzy stroną powodową a pozwaną Spółką istniało zobowiązanie cywilne z tytułu zapłaty za dostarczony towar w wysokości odpowiadającej sumie wekslowej. Strony zgodnie potwierdziły także, że zobowiązanie objęte żądaniem pozwu zostało w całości uregulowane po wydaniu nakazu zapłaty w wyniku wszczętego przez powódkę postępowania egzekucyjnego.

Na skutek zarzutów pozwanych, Sąd Okręgowy w Łodzi zaskarżonym wyrokiem z dnia 21 marca 2012 r. uchylił nakaz zapłaty wydany w postępowaniu nakazowym przez Sąd Okręgowy w Toruniu w dniu 11 marca 2011 r. w sprawie I Nc 18/18, zobowiązujący pozwanych (...)spółka z o.o. w Ł., T. T. (1) i R. T.-W. do zapłaty na rzecz powoda (...) Spółki z o.o. w W. kwoty 390.943,45 zł oraz orzekł o kosztach postępowania.

Sąd Okręgowy ustalił, że powodowa spółka trudni się między innymi sprzedażą papieru dla poligrafii i biur, materiałów z tworzyw sztucznych służących do produkcji reklamowej oraz płyt syntetycznych. W okresie od 9 czerwca do 5 października 2010 r. pozwana spółka (...) spółka z o.o. w Ł. zakupiła od powoda towar będący w jego asortymencie. Powód dostarczył zamówiony towar i wystawił faktury na łączną kwotę wraz z odsetkami 390.943,45 zł.

Strony współpracowały od kilku lat. Kiedy rozpoczynały współpracę powód występował pod firmą (...) spółka z o.o. Zmiana nazwy została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym w dniu 24 marca 2006 r., natomiast pozwana spółka (...)występowała przed przekształceniem w trybie art. 551 k.s.h. do dnia 24 kwietnia 2006 r. jako spółka jawna(...).

Weksel, który załączono do pozwu został wystawiony przez spółkę jawną(...)i podpisany przez wspólników tej spółki: T. T. (1), M. T. i R. W. oraz opatrzony pieczęcią firmową spółki(...)W dołączonej do weksla deklaracji wekslowej zapisano, że (...) spółka jawna reprezentowana przez niżej podpisanych wspólników T. T. (1), M. T. i R. W. przedkłada weksel in blanco bez protestu jako zabezpieczenie roszczeń (...) Spółki z o.o. w B. - O., wynikających z umowy (umów) sprzedaży towarów oraz upoważnia (...) Spółkę z o.o. w przypadku zalegania z zapłatą ceny za dostarczone towary do wypełnienia wszystkich, nie wypełnionych elementów weksla, w szczególności kwoty zadłużenia, wynikającej z wystawionych faktur, powiększonej o należne odsetki i wszelkie inne należności wynikające z umowy, miejsca płatności i inne. Posiadacz weksla miał ponadto prawo do jego wypełnienia datą płatności „w 7 dni po okazaniu” i przedstawienia do zapłaty, zaś weksel płatny był bez protestu.

Spółka jawna (...)została przekształcona w spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością na mocy uchwały wspólników z dnia 24 kwietnia 2006 r. W tej samej dacie została przekształcona w spółkę z o.o. spółka jawna Firma (...) T. (...) i Spółka”.

W tym stanie rzeczy **Sąd Okręgowy uznał zarzuty od nakazu zapłaty za zasadne. Wskazał, że** powództwo zostało oparte na zobowiązaniu wekslowym i żadna ze stron, pomimo przyznania przez pełnomocnika pozwanych na rozprawie w dniu 7 marca 2012 r., iż pomiędzy powodową a pozwaną spółką istniało zobowiązanie cywilne z tytułu zapłaty za towar w wysokości, na którą wypełniony został weksel, nie żądała rozpoznaniu sporu na płaszczyźnie zobowiązania, które stanowiło causae wystawienia weksla. Przy czym strona pozwana w ogóle nie skorzystała z uprawnienia określonego w art. 495 § 3 zd. 3 k.p.c., aby powołać nowe fakty i dowody w terminie

tygodnia od dnia doręczenia pisma pozwanego zawierającego zarzuty, czyli do dnia 1 lutego 2012 r. **Ostatecznie rozstrzygając zarzuty Sąd I instancji oceniał tylko i wyłącznie prawidłowość wypełnienia weksla, a w konsekwencji ważność abstrakcyjnego zobowiązania wekslowego.**

Poza sporem jest, że weksel został wystawiony przez spółkę jawną (...)jako tzw. weksel niezupełny w chwili wystawienia. Do weksla została dołączona deklaracja wekslowa bez daty określająca, że weksel ten ma zabezpieczać roszczenia poprzednika prawnego powoda (...) Spółki z o.o. w B. - O., wynikających z umowy (umów) sprzedaży towarów. Na podstawie przedstawionych dokumentów trudno zatem określić faktyczną datę wystawienia weksla i deklaracji wekslowej. Zdaniem Sądu Okręgowego, musiało to być jednak przed dniem 24 kwietnia 2006 r., w której to dacie spółka jawna (...)została przekształcona w spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością (...) w Ł..

W dalszych rozważaniach Sąd I instancji przyjął, że skoro spółka jawna będąca wystawcą weksla istniała jedynie do 24 kwietnia 2006 r., ażeby po wypełnieniu weksla powstało ważne zobowiązanie wekslowe, data wystawienia weksla nie mogła być późniejsza od daty 24 kwietnia 2006 r. Pomimo bowiem, że co do zasady uzupełnienie weksla in blanco datą późniejszą niż rzeczywista data jego wystawienia jest praktyką bardzo częstą, to jednak jest to niedopuszczalne, gdy po wystawieniu weksla wystawca utracił zdolność do skutecznego zaciągnięcia zobowiązania wekslowego. Taka zaś sytuacja ma miejsce w przedmiotowej sprawie. Weksel został uzupełniony datą wystawienia „3 lutego 2011 r.”, w której to dacie spółka będąca wystawcą weksla już nie istniała, a w konsekwencji nie mogła skutecznie zaciągnąć zobowiązania wekslowego. Choć zatem uznaje się, że zobowiązanie osób podpisanych na wekslu in blanco powstaje z chwilą jego wydania, zobowiązanie to jest jednak warunkowe. Wywołuje ono pełne skutki prawne z mocą wsteczną dopiero wówczas, gdy weksel zostanie prawidłowo wypełniony. Zdaniem Sądu Okręgowego, powyższa okoliczność wskazuje, że pomimo, iż deklaracja wekslowa upoważniała posiadacza weksla do wypełnienia wszystkich nie wypełnionych w chwili wystawienia elementów weksla, w tym daty wystawienia, jak należy domniemywać, według swego uznania, w konkretnym stanie faktycznym nie mogło to oznaczać pełnej dowolności i data wystawienia weksla nie mogła być późniejsza niż dzień 24 kwietnia 2006 r.

W ocenie Sądu, przesądza to o nieważności zobowiązania wystawcy weksla spółki jawnej (...), a w konsekwencji brak jest podstaw do uznania, że zobowiązanie to w wyniku następstwa prawnego przeszło na (...)spółkę z o. o. w Ł..

Jeżeli chodzi o poręczycieli weksla, to według twierdzeń zarzutów, którym w wyznaczonym czasie powód nie zaprzeczył, są nimi nie T. T. (1) i R. T. jako osoby fizyczne, ale co wynika z przystawionej pod ich nazwiskami pieczęci - spółka jawna (...)", której byli współnikami.

Według Sądu I instancji, również ta spółka nie istniała już w dacie wypełnienia weksla, bo w tej samej dacie co spółka - wystawca weksla przekształciła się w spółkę z o.o. Nadto wspólnicy spółki jawnej odpowiadają za jej zobowiązania jedynie przez 3 lata od daty przekształcenia spółki (art. 574 k.s.h.).

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy uznając twierdzenia zarzutów od nakazu zapłaty za zasadne i na podstawie art. 496 k.p.c. uchylił nakaz zapłaty i oddalił powództwo oraz zasądził od powoda solidarnie na rzecz pozwanych koszty procesu.

Apelację od powyższego wyroku wniósł powód, zaskarżając go w części uchylającej nakaz zapłaty i oddalającej powództwo wobec pozwanej (...)spółki z o.o. z siedzibą w Ł. oraz w części zasądzającej od powoda solidarnie na rzecz pozwanych koszty postępowania, zarzucając mu:

- 1) sprzeczność poczynionych przez Sąd orzekający ustaleń faktycznych z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego,
- 2) naruszenie prawa materialnego poprzez niezastosowanie przepisu art. 551 § 1 k.s.h. poprzez przyjęcie przez Sąd, iż pozwana przekształcona (...)spółka z o.o. z siedzibą w Ł. nie odpowiada z weksla wystawionego przez przekształconą (...)spółkę jawną z siedzibą w Ł.,

3) naruszenie art. 233 § 1 w związku z art. 187 § 1 pkt 2 k.p.c. poprzez nieuwzględnienie w wydanym wyroku załączonych przez powoda do pozwu dowodów świadczących o zasadności roszczenia powoda wobec pozwanej (...)spółki z o.o., co w rezultacie miało istotny wpływ na wynik postępowania.

W konkluzji skarżący wniósł o zmianę wyroku poprzez utrzymanie w mocy nakazu zapłaty w części zasądzonej od pozwanej(...) spółka z o.o. z siedzibą Ł. na rzecz powoda kwoty 390.943,45 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 28 lutego 2011 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanej(...) spółka z o.o. z siedzibą w Ł. na rzecz powoda kosztów procesu za obie instancje, bądź o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania oraz pozostawienie temu Sądowi rozstrzygnięcia o kosztach procesu za obie instancje.

Pozwani wnieśli o oddalenie apelacji na koszt powoda.

Na rozprawie przed Sądem Apelacyjnym w dniu 11 października 2012 r. pełnomocnik pozwanej (...)spółki z o.o. powołał się dodatkowo na uznanie długu ze stosunku podstawowego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja strony powodowej, mimo częściowej zasadności przywołanych w niej zarzutów, ostatecznie nie zasługuje na uwzględnienie.

Rację ma skarżący, wskazując na naruszenie prawa materialnego tj. art. 551 § 1 k.s.h., co skutkowało wadliwym stanowiskiem Sądu I instancji o utracie bytu prawnego przez wystawcę weksla - (...)Spółkę jawną z chwilą jej przekształcenia w spółkę kapitałową. Przepisy art. 552 k.s.h. i art. 553 § 1 k.s.h. dobitnie wskazują, iż w przypadku przekształcenia ustawodawca zdecydował się na przyjęcie zasady kontynuacji, a nie sukcesji. Spółka przekształcana staje się spółką przekształconą, a zatem zmienia jedynie formę prawną przy zachowaniu bytu prawnego. W piśmiennictwie i orzecznictwie podkreśla się, że przekształcenie spółki w inną spółkę polega na modyfikacji formy ustrojowej (typu) spółki bez zmiany przedmiotu jej działalności, sposobu jej prowadzenia, a także bez zmiany większości wspólników. Zarówno przed jak i po przekształceniu mamy do czynienia z tym samym podmiotem, który jedynie zmienia swą formę („szatę”) prawną. Istnieje zatem tożsamość podmiotu przekształcanego i przekształconego (tak A. Szumański – Kodeks spółek handlowych Tom IV Komentarz do artykułów 459 -622, Wydawnictwo C.H.Beck, Warszawa 2004 – teza 1 do art. 551 k.s.h.; podobnie A.Kidyba – Komentarz aktualizowany do art. 301 – 633 ustawy z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych, Lex 2012 – teza 1 do art. 553; uzasadnienie uchwały 7 sędziów NSA w Warszawie z dnia 14 stycznia 2009 r. w sprawie II GPS 6/08, ONSAiWSA 2009/3/45). Przekształcenie w trybie art. 551 k.s.h. nie skutkuje powstaniem następstwa prawnego spółki przekształconej przy utracie bytu prawnego spółki przekształcanej. Tym samym całkowicie chybione pozostają wywody uzasadnienia zaskarżonego wyroku wskazujące, iż podmiot określony w treści weksla jako jego wystawca utracił byt prawny przed datą wskazaną jako data wystawienia, co, zdaniem Sądu I instancji, skutkowało brakiem ważnego zobowiązania wekslowego. Zobowiązanie wekslowe, wynikające z weksla własnego, niezupełnego, wystawionego i wręzonego remitentowi w związku z zawarciem określonego stosunku prawnego powstaje, w zakresie wyznaczonym treścią nadaną mu wskutek jego uzupełnienia, z chwilą wręczenia (tak m.in. SN w postanowieniu z dnia 13 lutego 2009 r. w sprawie II CSK 452/08, Lex nr 599754). W rozpatrywanej sprawie, co dostrzega także Sąd Okręgowy, strona powodowa na mocy deklaracji wekslowej upoważniona została do uzupełnienia weksla poprzez wypełnienie wszystkich nie wypełnionych w chwili wystawienia elementów weksla, w tym daty wystawienia. Zmiana formy organizacyjnej (...)spółki jawnej nie wykluczała możliwości uzupełnienia weksla własnego in blanco wystawionego przez ten podmiot datą wystawienia późniejszą niż dzień przekształcenia, bowiem z mocy art. 553 § 1 k.s.h. wszystkie jej prawa i obowiązki, w tym zobowiązania wekslowe, pozostają w mocy choć podmiot ten aktualnie działa jako spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Jak trafnie podkreślił apelujący, w okolicznościach sporu przekształcona spółka z ograniczoną odpowiedzialnością ponosi odpowiedzialność za zobowiązania wekslowe zaciągnięte przez przekształconą spółkę jawną.

Nie sposób także odmówić słuszności przywołanemu w apelacji zarzutowi naruszenia prawa procesowego w tym art. 233 § 1 k.p.c. w związku z art. 187 § 1 pkt 2 k.p.c. poprzez pominięcie załączonych do pozwu dowodów przywołanych przez stronę powodową dla wykazania stosunku podstawowego. Analiza uzasadnienia pozwu prowadzi do wniosku, iż powodowa (...) Spółka z o.o. z siedzibą w W., mimo żądania wydania nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym w oparciu o weksel, odwoływała się także do stosunku podstawowego i przedstawiła dowody na potwierdzenie jego istnienia w postaci dokumentów księgowych. Co więcej, Sąd I instancji przyjął do podstawy faktycznej rozstrzygnięcia jako niesporne ustalenia, że w okresie od 9 czerwca 2010 r. do 5 października 2010 r. pozwana Spółka zakupiła u powódki towar. Towar został dostarczony, a powódka wystawiła z tytułu tej transakcji faktury na łączną kwotę wraz z odsetkami w wysokości 390.943,45 zł. W tym stanie rzeczy, stanowisko Sądu Okręgowego, iż żadna ze stron sporu nie żądała jego rozpoznania na płaszczyźnie stosunku cywilnego, który stanowił *causae* wystawienia weksla, a co więcej, iż strona powodowa nie może tego skutecznie uczynić z uwagi na upływ terminu prekluzyjnego z art. 495 § 3 k.p.c. w brzmieniu obowiązującym do dnia 3 maja 2012 r., jest oczywiście wadliwe.

W przypadku weksla gwarancyjnego w stosunkach między wystawcą i remitentem uprawnienie do powoływania się w granicach nakazu zapłaty na podstawy faktyczne i prawne, wynikające z łączącego strony stosunku prawnego przysługuje obu stronom zobowiązania wekslowego. W konsekwencji, jeśli w takiej sytuacji powód wskaże już w pozwie obydwie podstawy swojego roszczenia, a zatem podstawę wynikającą ze stosunku podstawowego i abstrakcyjne zobowiązanie wekslowe, możliwe jest rozważenie po wniesieniu zarzutów zasadności żądania w oparciu o stosunek podstawowy (tak SN w wyroku z dnia 14 listopada 2006 r. w sprawie II CSK 205/06, OSNC 2007/9/239; podobnie w uzasadnieniu wyroku z dnia 6 kwietnia 2011 r. w sprawie I CSK 386/10, Biul.SN 2011/6/11). W okolicznościach sporu fakty, dotyczące związania stron umowami sprzedaży towarów, dostarczenia przedmiotu sprzedaży pozwanej Spółce i braku zapłaty ceny, zostały przytoczone już w pozwie, nie były zatem nowym elementem powództwa. Strona powodowa zaofiarowała także przy pozwie dowody na potwierdzenie przedstawionych przez siebie okoliczności faktycznych. W świetle przedstawionych rozważań powodowa (...) Spółka z o.o. z siedzibą w W. mogła skutecznie dochodzić roszczenia pozwu także w oparciu o stosunek podstawowy. Warto zaznaczyć, że pozwana (...) Spółka z o.o. nie tylko nie kwestionowała istnienia tego rodzaju węzła obligacyjnego, ale wprost uznała wierzytelność z tytułu łączących strony umów sprzedaży.

Zasadność obu omawianych zarzutów skarżącego nie przekłada się jednak na ostateczną ocenę wniosków apelacji. W wypadku wystawienia weksla mającego na celu zabezpieczenie wierzytelności ze stosunku podstawowego, zobowiązanie cywilne wystawcy nie wygasa, lecz istnieje nadal. Wierzycielowi przysługuje, obok roszczenia pierwotnego wynikającego ze stosunku cywilnoprawnego, nowe roszczenie oparte na wekslu. Przedmiot obu roszczeń jest jednak ten sam i zaspokojenie wierzyciela następuje tylko raz, przy czym z chwilą zaspokojenia wygasa zobowiązanie dłużnika (tak SN w wyroku z dnia 31 maja 2001 r. w sprawie V CKN 264/00, Lex nr 52788; w wyroku z dnia 6 października 2004 r. w sprawie I CK 156/04, Lex nr 197627; w wyroku z dnia 20 czerwca 2008 r. w sprawie IV CSK 65/08, Lex nr 453032). Jak wyżej wskazano, mimo żądania rozpoznania sprawy w postępowaniu nakazowym i zasądzenia należności z weksla, strona powodowa już w pozwie powołała obie podstawy żądania, wskazując także na stosunek podstawowy, z którego powstała wierzytelność. Do tej alternatywnej podstawy dochodzonego roszczenia odwołuje się także wprost w apelacji. Należy zatem uznać, iż oba konkurencyjne roszczenia, które zmierzały jednak do zaspokojenia tej samej wierzytelności, objęte zostały przedmiotem sporu. Przy tym założeniu, kierując się dyrektywą z art. 316 § 1 k.p.c. nie sposób pominąć, iż pozwana (...) Spółka z o.o. przed zamknięciem rozprawy przed Sądem I instancji nie tylko uznała roszczenie ze stosunku podstawowego, a zatem uchyliła spór co do istnienia wierzytelności objętej pozwem, lecz także spełniła świadczenie w toku postępowania egzekucyjnego, co skutkowało wygaśnięciem zobowiązania. Zachowaniu pozwanej Spółki towarzyszyła wola zaspokojenia wierzyciela choć jedynie w oparciu o jedną ze wskazanych w pozwie podstaw żądania. Innymi słowy między stronami nie ma sporu co do zasadności spełnionego świadczenia, lecz co do tego, czy obowiązek dłużnika wynikał z jednej, czy też z obu powołanych w pozwie podstaw. Wbrew wywodom apelującego, zaistniałej sytuacji procesowej nie można utożsamiać z tą, która stała się kanwą dla prezentowanych w orzecznictwie poglądów o potrzebie merytorycznego rozstrzygnięcia sporu i utrzymania w mocy nakazu zapłaty, mimo spełnienia świadczenia przez pozwanego w toku procesu. Nie sposób bowiem pominąć, że zarówno w powołanym w apelacji wyroku Sądu Najwyższego z dnia 10 czerwca 2005 r. w sprawie II CK 712/04 (Lex

nr 180865), jak i we wcześniejszym orzeczeniu z dnia 15 marca 1955 r. w sprawie 2 CR 1449/54 (OSN 1956/1/12), pozwany nieprzerwanie kwestionował obowiązek świadczenia.

Sąd Apelacyjny w pełni akceptuje te poglądy doktryny, w myśl których, w sytuacji, gdy w toku procesu pozwany spełni świadczenie i nie kwestionuje jego zasadności, brak jest podstawy dla umorzenia postępowania. Jeżeli w tym przypadku powód nie ograniczy żądania, powództwo ulega oddaleniu (tak Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Tom I pod red. K.Piaseckiego – teza 5 do art. 355 k.p.c.; podobnie Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Postępowanie rozpoznawcze tom II – pod red. T. Erecińskiego, Wydawnictwo LexisNexis, Warszawa 2012, teza 10 do art. 355 k.p.c.). Ostatecznie zatem wyrok Sądu I instancji, choć z innych niż wskazane w jego uzasadnienie przyczyn, odpowiada prawu, a strona powodowa nie może w drodze apelacji zrealizować zamierzonego skutku procesowego w postaci zmiany zaskarżonego orzeczenia. W okolicznościach sporu nie została także spełniona żadna z przesłanek przepisu art. 386 § 2 i 4 k.p.c. skutkująca zasadnością alternatywnego żądania apelacji, nakierowanego na uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację strony powodowej jako bezzasadną.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w związku z art. 391 § 1 k.p.c. obciążając nimi powódkę jako stronę przegrywającą. Na poniesione przez pozwaną (...)Spółkę z o.o. koszty postępowania złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika w osobie adwokata w kwocie 5.400 zł ustalonej na podstawie § 6 pkt 7, § 13 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nie opłaconej pomocy prawnej udzielonej urzędowi (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.).